

Čís. 1857.

»Urážkou skutkem« ve smyslu §u 331 tr. zák. jest každé neoprávněné působení na tělesnou neporušenost napadeného. Nevyžaduje se, by se pachatel dotkl těla napadeného; spadá sem i výhrůžné namíření pušky proti osobě v blízkosti jsoucí a projevení úmyslu střeliti.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1925, Zm II 578/24).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 19. září 1924, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí nebezpečným vyhrožováním podle §u 99 tr. zák. a přestupkem proti povinnostem veřejného úřadu podle §u 331 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost popírá skutkovou podstatu přestupku podle §u 331 tr. zák. poukazem na to, že § ten žádá ublížení skutkem, kteréžto ublížení Karlu R-ovi, jenž se vůbec vyhrůžky nebál, způsobeno nebylo. Stížnost jest na omylu. Po skutkové stránce je zjištěno, že, když Karel R. šel k rybníku za obžalovaným, by mu domluvil za to, že vyhrožoval jeho dětem zastřelením, obžalovaný namířil pušku i na něho a křičel: »Pojď sem blíže, já tě zastřelím jako psa«. Zákon nemluví o ublížení skutkem, nýbrž o urážce skutkem. Pod takovouto urážkou dlužno pak rozuměti každé neoprávněné působení na tělesnou neporušenost napadeného. Výhrůžné namíření pušky proti osobě v blízkosti jsoucí a projevení úmyslu střeliti, dlužno považovati zajisté za činnost, směřující proti tělu napadeného, zvláště když nebezpečnost činnosti té nabyla důrazu výhrůžnými slovy, včstícími okamžité způsobení zla, totiž usmrcení. Aby se bylo těla napadeného skutečně dotknuto, zákon nevyžaduje. Aní o pouhou symbolicky projevenou pohůžku se nejednalo; nechtěl obžalovaný naznačiti, že zamýšlí způsobiti zlo teprve v budoucnu; předsevzal naopak za současné vyhrůžky zastřelením útok proti napadenému a útok ten byl způsobilým nejen vzbuditi obavu okamžitého uskutečnění pohůžky, nýbrž byl také způsobilým, zahájití provedení pohůžky. Ta okolnost, že se napadený vyhrůžky nelekl, nemůže skutkovou podstatu urážky skutkem vyloučiti.

Čís. 1858.

Ochrana republiky (zákon ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.).

Pokus přečinů podle §u 8 tr. zák. a §§ 14 čís. 2, 15 čís. 2 zákona.

Úmysl rozšiřovati závadné letáky může tu býti i tehdy, činil-li pachatel vykonání zamýšleného rozšiřování závislým na tom, nebudou-li zabaveny (§ 10 tr. zák.).

(Rozh. ze dne 14. ledna 1925, Zm I 615/24.)